

مَگی: دختر خیابانی

استیون کرین
ترجمه سارا وظیفه‌شناس

www.ketab.ir

کرین، استیون، ۱۸۷۱-۱۹۰۰ م. Crane, Stephen
مکی: دختر خیابانی/استیون کرین: ترجمه سارا وظیفه‌شناس: ویراستار مهدی سجودی مقدم.
تهران: مهراندیش، ۱۴۰۰.
ص. ۱۳۶

۹۷۸-۶۲۲-۷۸۴۷-۳۱-۴

وظیفه‌شناس، سارا، ۱۳۶۳، مترجم

PSYTAZ

۸۱۳/۴

۸۵۱۳۹۱۷

در این کتاب از «نشانه درنگ» که با علامت «ا» مشخص می‌شود، استفاده شده است. «نشانه درنگ» نویسه مناسبی است که به جای ویرگول نابجا می‌نشیند و بسیاری از دشواری‌های خواندن درست متن فارسی را نیز برطرف می‌کند.

مکی: دختر خیابانی

www.ketab.ir

- استیون کرین.
- ترجمه سارا وظیفه‌شناس.
- ویراستار: مهدی سجودی مقدم.
- آماده‌سازی و نظارت فنی: مهراندیش.
- چاپ اول، تهران، ۱۴۰۱. چاپ: قشقای.
- ۵۰۰ نسخه. شماره نشر: ۲۷۱.
- قیمت: ۶۶۵۰۰ تومان. شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۸۴۷-۳۱-۴.

هرگونه خلاصه‌نویسی، تکثیر و یا تولید مجدد این کتاب، به صورت کامل و یا بخشی از آن، اعم از چاپ، کپی، فایل صوتی یا الکترونیکی بدون اجازه کتبی ناشر 'منوع و موجب پیگرد قانونی است.

انتشارات مهراندیش

خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، پایین‌تر از خیابان وحید نظری، کوچه
غلامرضا قدیری، شماره ۲۳.

۰۹۱۲۵۵۹۱۶۰۲

تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۸۹۳۶۵

www.mehrandishbooks.com

mehrandishnashr@gmail.com

@mehrandishbooks

@mehrandishbooks

درباره کتاب

مگی: دختر خیابانی به عنوان یکی از آثار داستانی محوری در اواخر سده نوزدهم، جایگاهی به دست آورده است. داستانی که ادبیات لطیف و پالوده را به عنوان سبک غالب ادبی در ادبیات آمریکا مردود شمرد و با به تصویر کشیدن هر آنچه «آشنا و میتدل» بود، در نگرش و زاویه دید در ادبیات آمریکا تحول ایجاد کرد، و زمینه ساز بسیاری از فنون فرمی و محتوایی ناتورالیسم و مدرنیسم گردید. در مگی شاهد دنیایی هستیم که در آن آدم‌ها اسیر و گرفتار محیطی هستند که زندگی‌شان را، بی‌اعتنا به اراده خیر خدا، شکل می‌دهد. محیطی که مگی، قهرمان زن داستان را به ورطه تباهی می‌کشاند و سپس در تقلیدی ریشخندآمیز از تراژدی‌های عهد باستان به سوگ او می‌نشیند. در دنیای مگی جهنم، همان‌گونه که ژان پل سارتر نوشت، «دیگر انسان‌ها» است.

درباره نویسنده

استیون کرین به سال ۱۸۷۱ در نیوآرک، نیوجرسی، دیده به جهان گشود. وی که در یک خانواده خشک‌مذهب متدیست تربیت یافته بود، آشکارا عصیان می‌کرد و به‌سوی گناهانی کشیده می‌شد که والدینش همواره او را از آن‌ها بر حذر می‌داشتند. او دو بار به تحصیل در کالج پرداخت، که هر دو بار به علت مردودی از تحصیل بازماند. زمانی که در دانشگاه سیراکیوس مشغول به تحصیل بود، هم‌زمان برای روزنامه‌هایی چون نیویورک تریبون مقاله می‌نگاشت. در سال ۱۸۹۲، کرین به محله‌ای پر از فقر و فلاکت در جنوب شرقی نیویورک نقل مکان نمود — محله باوری که در نخستین داستان‌ش مگی: دختر خیابانی (۱۸۹۳) به‌وضوح به تصویر کشیده می‌شود. کرین که پس از ناکامی اولیه مگی مفلس و اندوهناک برجا مانده بود، بر آن شد که عطای نویسنده‌گی را به لقایش ببخشد و حرفه مناسبی برای خود دست‌وپا کند، که در همین موقع خبردار شد ویلیام دین هاولز مگی را خوانده و آن را تحسین کرده، تا جایی که به مقایسه کرین با تولستوی پرداخته بود. این خبر کرین را مجاب کرد که از تغییر پیشه صرف‌نظر کند و با جدیت بیشتری نویسنده‌گی را دنبال کند که به خلق نشان سرخ دلبری (۱۸۹۵) در سن بیست و چهار سالگی منجر گردید؛ اثری که شهرتی ماندگار برای کرین به ارمغان آورد.

از دهه ۱۹۵۰ به بعد مطالعات بی‌شماری درباره کرین و آثار او به چاپ رسیده است و او همواره در کتاب‌هایی با موضوع ادبیات و فرهنگ آمریکا جایگاه ثابت و تغییرناپذیری را به خود اختصاص داده است. به‌رغم تفاوت‌های آشکار و بی‌شمار، کرین با هنری جیمز این وجه مشترک را دارد که هر دو به‌ظاهر این توانمندی را داشته‌اند که توجه منتقدانی را به خود جلب کنند که به دنبال درخشندگی سبکی بوده‌اند و یا منتقدانی که، به‌ویژه در سال‌های اخیر، به دنبال نمونه‌هایی از آثاری با اهمیت فرهنگی «غنی» بوده‌اند.

درباره مترجم

سارا وظیفه‌شناس متولد ۱۳۶۳، فارغ‌التحصیل زبان و ادبیات انگلیسی است. او مدرک کارشناسی خود را از دانشگاه شهید بهشتی تهران و کارشناسی ارشد را از دانشگاه سمنان گرفت و از سال ۱۳۹۵ در زمینه ترجمه آثار ادبی فعالیت دارد.

مجموعه داستان آخرین همسر من و داستان‌های دیگر از دیوید لاج و پنج نمایشنامه از ویلیام باتلر ییتس - کنتس کاتلین، سرزمین هوس دل، ملکه بازیگر، ساعت شنی و کلمات روی شیشه نجره - از حمله آثار ترجمه شده است.

فهرست

۷.....	مقدمه
۲۳.....	فصل ۱
۲۹.....	فصل ۲
۳۵.....	فصل ۳
۴۱.....	فصل ۴
۴۷.....	فصل ۵
۵۳.....	فصل ۶
۵۹.....	فصل ۷
۶۵.....	فصل ۸
۷۱.....	فصل ۹
۷۷.....	فصل ۱۰
۸۳.....	فصل ۱۱
۹۱.....	فصل ۱۲
۹۵.....	فصل ۱۳
۱۰۱.....	فصل ۱۴
۱۰۹.....	فصل ۱۵
۱۱۳.....	فصل ۱۶
۱۱۷.....	فصل ۱۷
۱۲۳.....	فصل ۱۸
۱۲۹.....	فصل ۱۹

مقدمه

استیون کرین^۱، که در بیست و یک سالگی نخستین اثرش مگی: دختر خیابانی^۲ (۱۸۹۳، ۱۸۹۶) را به چاپ رساند، در بیست و چهار سالگی با چاپ نشان سرخ دلیری^۳ (۱۸۹۵) به شهرت رسید و در بیست و هشت سالگی بر اثر مرض سل چشم از جهان فرو بست، اول نوامبر ۱۸۷۱ در نیوآرک، نیوجرسی^۴ دیده به جهان گشود؛ او چهاردهمین فرزند والدینی بود که هر دو از تجدیدگران فرقه متدیست^۵ بودند. پایین‌بندی سفت و سخت والدینش به اعتقادشان حس احترام او را برمی‌انگیخت؛ آن‌ها را می‌دید که مطابق با عقاید مذهبی تعصب‌آمیزی می‌زیستند که هرگز نقطه پایانی برای شرح و تفسیرشان متصور نبود. ایمان و اعتقاد خود او، همان قدر پرشور، ریشه در واقعیت داشت، در اینکه آنچه آن را جهانی خشونت‌بار و بدون خدا می‌پنداشت، هدایت‌گرش باشد. اجداد اشرافی‌اش مایه فخر و مباهاتش بودند،

1. Stephen Crane.
2. *Maggie: A Girl of the Streets*.
3. *The Red Badge of Courage*.
4. Newark, New Jersey.

۵. Methodism، متدیسم یا روش‌گرایی یکی از فرقه‌های پراکنده‌ای است که پس از شکل‌گیری پروتستانسیسم به دلیل نهضت اصلاحاتی که مارتین لوتر (Martin Luther) در سده شانزدهم بنا نهاد، به منصف ظهور رسید. کلیسای متدیست در نتیجه احیای مذهبی بزرگی، که چارلز وزلی (Charles Wesley) و برادرش جان وزلی در سال ۱۷۳۸ در انگلستان پایه‌گذاری کردند به وجود آمد و در ۱۷۸۴ در شهر بالتیمور (Baltimore)، ایالت مریلند (Maryland) در ایالات متحده آمریکا به‌طور رسمی فعالیت خود را آغاز کرد. قوانین سخت‌زدگی این گروه سبب شد که نام متدیست‌ها بر آن‌ها گذاشته شود. کلیسای متدیست دیدگاه آرمینیوسی را در خصوص رستگاری اتخاذ می‌کند. بر پایه این دیدگاه کلیسای متدیست با باورهای جبرگرایانه درباره مشیت الهی مخالف است. آن‌ها به آزادی اراده انسان در پذیرش یا رد رستگاری باور دارند.

از جمله تفاوت‌های کلیسای کاتولیک و کلیسای متدیست این است که متدیست‌ها پاپ را به عنوان جانشین سنت پیتر نمی‌شناسند و پاپ از نظر متدیست‌ها معصوم نیست. دیگر اینکه طبق باورهای متدیست‌ها اعتقاد و ایمان راستین به عیسی مسیح تنها برای رستگاری و ورود به بهشت کافی است، در حالی که یک کاتولیک مجبور است برای بخشودگی، علاوه بر ایمان به مسیح، به کارهای نیک و اجرای اوامر سنتی کلیسا نیز بپردازد.

با این حال او به سمت مجرمان و روسپی‌ها کشیده می‌شد، آن‌هایی که به‌صراحت با اصول اخلاقی والدینش سرستیزه داشتند و از این‌رو به واقعیت‌هایی دسترسی داشتند که به آن‌ها نزدیک بود. کرین ذاتاً آن وضعیت تمام‌وکمال برای نویسندگی را در اختیار داشت — او جمع‌اصدا بود و به هیچ کجا تعلق نداشت. او که در خانواده‌ای رشد یافته بود که به لحاظ عاطفی سخت‌گیر اما به لحاظ معنوی و مادی پناهگاه او بود، به تأمل در افراط‌ها می‌پرداخت — فقر، جنگ، زندگی، احتضار و جان‌کندن — چراکه این‌ها ارزش‌های انسانی را هویدا می‌ساختند. او از ضابطه‌های اخلاقی ثابت و تغییرناپذیر سرپیچی می‌کرد، که برای جوانی که با تربیت دینی سازگاری نداشت، موضع دلیرانه‌ای به حساب می‌آمد. او یکه و تنها وارد عمل می‌شد، بی‌آنکه دلش به حفاظت دین یا تسلی‌بخشی ایمان خوش باشد. در اشعار سولران سپاه (۱۸۹۵)^۱، بر شناختی از خود مهر تأیید می‌زند که حتی پیش از آنکه آن را به عبارت درآورد، عمیقاً احساس می‌شد: «بر بلندای مکانی ایستادم. / در زیر اهریمنان بسیاری دیدم / دوان‌دوان و جست‌وخیزکنان، / ... یکی، نیشخند زنان، چشم‌سوی بالا برداشت، / و گفت: "رفیق، ای برادر!" از این‌رو کرین برادر همه خطاکاران، به حاشیه رانده شدگان و گمراهان بود.

محققان استیون کرین از دیرباز درباره اینکه نوشتارهای او را چگونه دسته‌بندی سازند، اختلاف‌نظر داشته‌اند: واقع‌گرایی^۲، طبیعت‌گرایی^۳، امپرسیونیسم^۴ و روزنامه‌نگاری نوین^۵ از جمله مکتب‌های ادبی‌ای هستند که به آثار او نسبت می‌دهند، که همگی یکی پس از دیگری به‌سرعت رد شده‌اند. این سردرگمی تا قسمتی از آنجا نشئت می‌گیرد که کرین تمایل داشت از دنیا‌های گوناگونی که در آن‌ها می‌زیست، بهره‌جوید؛ یعنی در مقام یک خبرنگار، یک شخصیت برجسته ادبی و دوست نویسندگانی چون ویلیام دین هاولز^۶ و بعدها جوزف کنراد^۷، به عبارت دیگر، این واکنش‌ها ابهام و تردید درباره اینکه چگونه کرین را بخوانیم،

1. *The Black Riders*.

2. Realism.

3. Naturalism.

4. Impressionism.

5. New Journalism.

6. William Dean Howells.